

[Justitsministeren]

handling, som det har været tilfældet ved de andre ændringer af udlændingeloven, der er blevet gennemført. Alt andet ville være urimeligt, så meget desto mere som et bredt flertal af partier i juni måned gennemførte en ændring og var enige om, at den skulle følges op. Det ville ikke være i overensstemmelse med den linje, der blev lagt her, hvis man nu pludselig på afgørende måde greb ind og ændrede udlændingeloven med indføjeelse af nye retskrav, som skulle gennemføres i Folketinget på en lille uge.

Dorte Bennedsen (S):

I et svar, som Retsudvalget modtog fra ministeren i sidste uge, henviser ministeren til, at FN's flygtningekonvention ikke indeholder særbestemmelser om mindreåriges anerkendelse som flygtninge.

Det svar er naturligvis korrekt, og dog havde det nok været mere korrekt, dersom ministeren havde nævnt FN's konvention om barnets rettigheder, som Danmark jo ratificerede for knap halvandet år siden. Heri er der nemlig en artikel, som udtrykkelig nævner flygtningebørn og børn, der søger flygtningestatus, og som fastslår, at deltagerstaterne skal give sådanne børn og især børn uden familie den nødvendige beskyttelse og humanitære bistand.

Af andre svar, vi har modtaget fra ministeren, fremgår det, at der i udlændingeloven er hjemmel til at tage sådanne hensyn. I bemærkningerne til det foreliggende forslag siges det da også, at formålet med forslaget ikke er at tilvejebringe en sådan hjemmel, men at skabe sikkerhed for, at disse børns og unges behov ikke gøres til genstand for restriktive skøn fra Justitsministeriets side.

Her er vi efter Socialdemokratiets opfattelse ved sagens kerne. Vi har nemlig, som ministeren just citerede her fra talerstolen, før givet udtryk for, at vi ikke ønsker udlændingeloven ændret i tide og utide. Vi opfatter da heller ikke primært dette forslag som en ændring af udlændingeloven, men derimod som en påpegnings af, at justitsministeren inden for lovens rammer har administreret alt for restriktivt, når det gælder den sårbare gruppe, som udgøres af børn og unge.

Ministeren sagde også i sit indlæg, at forslagsstillerne ikke har orienteret sig i rappor-

ten om de uledsagede flygtningebørn, og at de heller ikke på anden måde har gjort sig bekendt med praksis på området. Hertil er kun at svare, at det er umådelig vanskeligt at få relevante oplysninger på bordet. Jeg har selv for ganske nylig stillet en række spørgsmål om flygtningebørnene, og svaret var, at spørgsmålene ikke kunne besvares, da man ikke havde relevant statistik, da man ikke havde oplyst om en asylansøger var over 18 år eller under 18 år osv. osv. Samtidig har mange af os personlige erfaringer for – men det er selvfølgelig en subjektiv vurdering, må jeg erkende – at det i stigende grad er blevet vanskeligt at få ministeren til at give humanitær opholdstilladelse selv i sager, hvor det forekommer meget oplagt at gøre det.

Det virker, som om man inden for lovens rammer har sat et meget restriktivt regelsystem op, som man nødtigt fraviger, og toppen af det stive, restriktive system er sagen om den unge dreng, som nu på fjerde måned sidder i et svensk fængsel, fordi de danske myndigheder på trods af opfordringer fra Sverige ikke har anmodet om at få ham udleveret. Jeg skal ikke postulere, at ministeren bryder reglerne, men drengen har søgt asyl i Danmark, og så må vi løse problemet her og ikke af formalistiske grunde acceptere, at han sidder i fængsel i Sverige. Det er et ungt ikkekriminelt menneske, det drejer sig om, og han sidder som sagt nu fængslet på fjerde måned, fordi ministeriet ikke har villet svare de svenske myndigheder.

Ministerens tale her virkede på mig, som om det gjaldt om for enhver pris at holde alle ude, og bemærkningerne om, at en minister ikke kunne garantere, at menneskerettighedskonventionens artikel 8 ikke kunne føre til, at der blev behov for familiesammenføring her i landet specielt i de tilfælde, hvor man ikke kunne sammenføres i hjemlandet, blev brugt som argument mod dette forslag. Jamen det er mennesker, vi taler om. Vi taler ikke om at åbne Danmarks døre for alle og enhver, men vi taler om at tage humanitære hensyn i nogle ganske specielle situationer.

Jeg må indrømme, at jeg var meget forundret over ministerens tale. Jeg kan sige for Socialdemokratiets vedkommende, at vores bud er, at dersom ministeren havde været mere lydhør og mindre restriktiv i sin administration, var han ikke kommet i den situation, han er kommet i i dag.